

(wata Matt. 10, 3.) Rakskord pühha kirri
weel temmast rägib. Teine kord, kui Jeesus
olli minnemas Laatsarust ülesärratama,
(Joan. Ew. 11, 16.) siis ütles Tomas: Lääki
meie ka ärra, et meie temmaga
surreme. Meist sannust tunneme ärra, kui
wägga temma Jeesust armastas, sest et wal-
mis olli temmaga surrema, ja teisiigi ärratas
Temma pärrast surma kannatama. Teine
kord Joan. Ew. 20 peat. Seält loeme et
Tomas mitte teiste Apostlide suu peäle ei
tahtnud uskuda, et Jeesus tõeste olli üles-
tõusnud, ennego ta omma silmadega Tem-
ma kätte sees naelte asset olli näinud, ja om-
ma kät Temma külje sisse olli pannud n. t.
s. Nägitakse tedda Parti, Meda, Persia ja
idda India rahwale armobppetust kuuluta-
nud, ja India maal ühhe paggana mehhe
kää läbbi oddaga läbbi surmiks piõtetud.
Idda India maal on praego weel üks ris-
tirahwa usfoselts, kedda Toma ristirah-
waks nimmetakse, ja kes kitarwad, et To-

mas nende Apostel olnud. Kas se tõssi, sest
ei tahha ennam arro sada.

Halle kül et äbbauß on julgend, Jeesanda
pühha Apostlidegi nimme päwad keigesug-
guse tühja jansimissõega teotada. Kui risti-
usso walguß, enne Lutterusse õige usso üs-
leswõtmist, jälle tummedaks olli läinud, peti
Apostlid ja muud Pühhad otsego poleks ehk
allamaks Jummalaks, ja wäggewaks eest-
kostjaks Jummalajures, ja pandi teisele se,
teisele teine kaitõja ammet. Menda Tomast
arwati katko wasto kaitõwad ja abbi saat-
wad. Katko, kui likus ja innimesõ tappis,
kutsuti Toma kangelõs kääks, ja kui
katk innimeste külge ei hakkand, õõldi jälle:
Tomas ei putu. Toma päwa menni ka
ennemuiste mustaks Tomaks nimme-
tas, sest et siis hakkati maia ja maia riistad
Joulo pühhade wasto kassima ja pessema.
Sel päwal rummalus ka ei usaldand õllut